

προϊόντα φυόμενα εἰς παθολογικὸν ἔδαφος κληρονομικῶς λαχόν αὐτοῖς. Ἡ τάσις τῶν ψευστῶν τούτων ἰσοδυναμεῖ πρὸς ὄργανικὴν ἀνάγκην, πρὸς ὀρμέμφυτον, διὸ καὶ ἡ εὐθύνη τῶν ψευστῶν τούτων δεῖν νὰ ᾖ ἐλαχίστη ἢ καὶ ἔν τισι περπτώσει μῆδαμινῇ.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΣΙΜΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟΝ ΜΑΝΤΙΛΙΟΝ

Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλων στρατιωτικῶν γιγνασιῶν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διαδόχου, στρατιώτης τις τοῦ πυροβολικοῦ ἀποσπάται ἐκ τῶν τάξεων καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ζητῶν τὴν ἄδειαν ν' ἀπέλθῃ :

— Ὅλοι οἱ στρατιῶται μοῦ λέγουν πῶς εἶμαι κίτρινος σὰν τὸ θειάφι, πρέπει νὰ ἔχω χρυσοῦν...

Ὁ ἀξιωματικὸς ἀληθῶς ἐκπλήττεται ἐπὶ τῇ χροιά τοῦ ὀπίτου καὶ δὲν διστάζει νὰ δώσῃ αὐτῷ τὴν αἰτουμένην ἄδειαν.

Ἀλλὰ τῇ αὐτῇ στιγμῇ προσέρχεται ἔφιππος ὁ διάδοχος καὶ ἐρωτᾷ τί τρέχει καὶ τί ζητεῖ ὁ στρατιώτης. Ὁ ἀξιωματικὸς ἐξηγεῖ τὰ συμβαίνοντα. Καὶ αὐτὸς δ' ὁ Φρειδερίκος Γουλιέλμος μετ' ἐκπλήξεως παρατηρεῖ τὴν κίτρινον ὄψιν τοῦ πυροβολητοῦ.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἡμέρα ἦτο θερμοτάτη καὶ ὁ στρατὸς ὑπέφερε πολὺ ἐκ τοῦ καύσωνος. Οἱ ἄνδρες ἦσαν ἀθιδροὶ καὶ ἀπὸ τοῦ μετώπου δὲ τοῦ ἀναφερομένου στρατιώτου θρόμβοι ἰδρωτὸς ἔρρεον.

— Καλά, λέγει ὁ διάδοχος, πήγαινε νὰ ἡσυχάσῃς, ἀλλὰ εἶσαι λουσμένος εἰς τὸν ἰδρῶτα, δὲν σφογγίζεις τὸ προσωπὸν σου.

Ὁ στρατιώτης ἐκβάλλει ἐκ τοῦ κόλπου τὸ μαντίλιόν του καὶ ἀπομάσσειται. Τὸ μαντίλιον ἦτο κίτρινον καὶ ἔφερον ἐν τῷ μέσῳ τετυπωμένην τὴν μορφήν τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. Καὶ ὁ διάδοχος παρατηρεῖ τότε ὅτι ὅσον ὁ στρατιώτης ἀπομάσσειται ἡ μορφή αὐτοῦ καθίσταται ὠχροτέρα. Ἐννοεῖ τὸ συμβαῖνον: τὸ πρόστυχον μαντίλιον βρεχόμενον ὑπὸ τοῦ ἰδρωτὸς μετέδιδε τὸ χρῶμα αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπίδερμίδα.

Ὁ διάδοχος ἐξάγει τὸ ἰδικόν του λευκὸν μαντίλιον καὶ ρίπτει αὐτὸ πρὸς τὸν στρατιώτην.

— Πάρε, παιδί μου, τὸ μαντίλι αὐτὸ καὶ σφογγίσου· μὴ σφογγίσεις μετ' αὐτοκράτορα πλέον... Κρύψε τον εἰς τὸν κόλπον σου,

εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ θὰ ἦσαι ὑγιὴς καὶ ἀκμαῖος πάντοτε!

Καὶ ὁ στρατιώτης φυλάττει ἔκτοτε ὡς πολυτιμον ἐνθύμημα τὸ λευκὸν μαντίλιον τοῦ διαδόχου τῆς Γερμανίας, τοῦ προσφιλεστάτου Φρίτζ, ὡς καλοῦσιν αὐτὸν ἐν τῷ στρατῷ.

ΓΥΝΗ ΗΛΕΚΤΡΟΦΟΡΟΣ

Δὲν εἶνε πρωτάκουστόν τι ἡ ὑπαρξὶς ἠλεκτροφόρων γυναικῶν. Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα παράγει ἠλεκτρισμόν. Πᾶσα κίνησις, πᾶσα προστριβή, ὡς γνωστόν, γεννᾷ ἠλεκτρισμόν. Μὴ δὲν ἀρκεῖ νὰ προστριβῇ τις διὰ ψήκτρας φύλλον χάρτου, ἵνα ἠλεκτρισθῇ καὶ ἀναδοθῶσιν ἐξ αὐτοῦ ἠλεκτρικοὶ σπινθῆρες; Ἰμάντες δερμάτινοι ἢ ἐκ καουτσούκ στρεφόμενοι ταχέως ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἠλεκτρίζονται. Τὸ δέριμα γαλῆς προστριβόμενον ἠλεκτρίζεται καὶ τοῦτο. Ἐν τῷ ἀνθρώπινῳ δὲ σῶματι ὑφίστανται τσοσαῦται ἀφορμαὶ κινήσεων μυϊκῆς συστολαί, ἀνακινήσεις τοῦ αἵματος ἐν τοῖς αἱματοφόροις ἀγγείοις κτλ. Ἀπλούστατον ἄρα ὅτι ὁ ἀνθρώπος παράγει ἠλεκτρισμόν. Ἄλλ' ὁ ἠλεκτρισμὸς οὗτος δὲν συγκεντρῶται, κατὰ γενικὸν κανόνα, ἐντὸς τοῦ σώματος. Ἄμα σχηματιζόμενος διαφεύγει διὰ τῶν ἄκρων τοῦ σώματος, τῶν ἀτμῶν τῆς ἀναπνοῆς κτλ. Εἶνε δὲ ἀδιόρατος. Ἐν ταῖς ξηροτάταις ζώναις τῆς Βορείου Ἀμερικῆς συμβαίνει πολλάκις, ἅμα ὡς κτένιον ψαύση γένειον ἢ κόμην, νὰ ὀρθοῦνται αἱ τρίχες καὶ νὰ ἀκούεται εἶδος τρυζοβολήματος, ἀναγγέλλοντος τὴν διαφυγὴν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ἐνίοτε δύο ἄτομα, θλίβοντα τὰς χεῖρας ἀλλήλων, αἰσθάνονται ἐλαφρὸν κλονισμόν. Ἐκ δύο προσώπων ἐναγκαλιζόμενων ἀνεδόθησαν πολλάκις ἠλεκτρικοὶ σπινθῆρες. Ἀρκεῖ ὡσαύτως ἐνίοτε νὰ θέσῃ τις ἐπὶ τοῦ μεταλλικοῦ μήλου θύρας τινὸς τὴν χεῖρα καὶ βλέπει μικρὰν ὑποκύανον φλόγα ἀναλάμπουσαν. Τὰ αὐτὰ φαινόμενα παρατηροῦνται ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ὄρεων, ἐν καιρῷ μεγάλης ξηρασίας. Αἱ σιδηραὶ ράβδοι, αἱ ἐμπηγνύμεναι εἰς τὴν γῆν, ἀνακίδουσι χαρακτηριστικὸν τινα βόμβον, ὃν ἀποτελεῖ ὁ ἠλεκτρισμὸς τοῦ ἐδάφους διαφεύγων δι' αὐτῶν. Αἱ παρατηρήσεις αὗται εἶνε σήμερον πάγκοινοι. Ὡσαύτως προστριβὼν τις τὸ λεῖον τρίχωμα γάτου, ἐν καιρῷ ξηροτάτῳ, παρατηρεῖ ὅτι αἱ τρίχες λάμπουσιν ἐν τῷ σκότει, ἀνακίδουσι δὲ καὶ σπινθῆρας. Ὑπάρχουσιν ἐκτὸς τούτου καὶ παραδείγματα ἀνθρώπων ἠλεκτρίζομένων φυσικῶς ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ζώνην καὶ ἐκδηλούντων τὴν ἐν ἑαυτοῖς παραγωγὴν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ διὰ σπινθῆρων. Νῦν ἐν Εὐρώπῃ γίνεται λόγος περὶ γυναικὸς